

Griffienr. :

Not.nr. : 6.L5.104547/04

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 02 JANUARI 2007

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van vervolging :

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

	kunsthandelaar, geboren te	op
, wonende te		
	zonder beroep, geboren te	op
wonende te		

VERDACHT VAN :

A. De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu : een schuur omgevormd te hebben tot woning (occasionele toonzaal) door onder meer het oprichten van een nieuwe muur, op het terrein , gelegen te

ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan

hogervernoemd

te
33)

in de periode van 1.9.2001 tot 31.12.2002 (st

B. De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder stedenbouwkundige vergunning geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van de vergunningsplichtige functiewijzigingen, terzake in strijd met artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering dd. 14.04.2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S. 18.05.2000) , zoals gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering dd. 26.04.2002 (B.S. 20.06.2002)

door het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed in een andere hoofdfunctie en meer bepaald de functie van het desbetreffend onroerend goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd van de hoofdfunctie landbouw in de ruime zin naar de hoofdfunctie wonen (subsidiar handel, horeca, kantoorfunctie en diensten)

te
(st 33)

in de periode van 1.9.2001 tot 31.12.2002

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed, zoals beschreven onder feit A

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED :

De procedure

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De dagvaarding werd op 23 oktober overgeschreven in het daartoe bestemde register op het hypotheekkantoor te

Bij brief van 19 oktober 2006 deelde mee dat ze nog niet over een goedgekeurd vergunningsregister beschikte en dat de gegevens werden opgenomen in het ontwerp van vergunningsregister.

3. Op 17 oktober 2006 werden de eerste beklagde, en de tweede beklagde, gedagvaard om op 14 november 2006 te verschijnen op de openbare terechtzitting van deze rechtbank en zetel.

4. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 14 november 2006 de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings ;

De beklagden, alhoewel behoorlijk gedagvaard, zijn ter terechtzitting **niet verschenen**.

Vooraf : verbetering van de dagvaarding

5. De dagvaarding dient wat tenlastelegging A betreft te worden verbeterd als volgt : "... op het terrein, gelegen te in plaats van : "... op het terrein, gelegen te

De feiten

6. De eerste beklagde is eigenaar van een perceel, gelegen te ten kadaster gekend onder Overeenkomstig het gewestplan (KB 14.09.1977) is voormeld perceel gelegen in een agrarisch gebied.

De tweede beklagde, is de (stief)zoon van de eerste beklagde (stuk 2)

7. Naar aanleiding van een interventie op voormelde locatie werd vastgesteld dat het achterste deel van een schuur op voormeld perceel werd omgevormd tot woning.

Verder onderzoek bracht aan het licht dat op dit terrein (gekend onder met een benaderende oppervlakte van 3.010 m²) voordien een verlaten hoeve met bijgebouwen stond (stuk 18 en 20)

Bij proces-verbaal van 19 april 1989 werd gemeld dat bij een plaatsbezoek op 22.11.1988 was vastgesteld dat de aanwezige varkensstal tot woning was ingericht zonder daartoe een bouwaanvraag te hebben ingediend (stuk 18).

De eerste beklagde verbond er zich toen toe een bestemmingswijziging voor dit gebouw te zullen aanvragen. Hij was van plan om dan tevens een bouwaanvraag in te dienen voor de nog te restaureren bouwvallige schuur (stuk 18,19 en 20).

8. Ter gelegenheid van zijn verhoor op 8 juli 2004 verklaarde de eerste beklagde (stuk 16) :

"(...) Het achterste gedeelte werd omgevormd tot woning en wordt bewoond door

Er is geen huisnummer toegekend aan dit gebouw.

Er is geen bouwvergunning aangevraagd voor deze verbouwing.

De werken werden uitgevoerd door die metser is. De werken zijn zo'n drie jaar geleden uitgevoerd.(...)"

De tweede beklagde legde op 13 januari 2005 de volgende verklaring af (stuk 33) :

“ *is eigenaar van de grond en de schuur.*

Ik had voorgesteld om stabiliteitswerken uit te voeren aan de schuur. De stabiliteitswerken zijn een beetje uit de hand gelopen, en zo werd er een woning gevormd. Ik wist dat ik een bouwvoertreding beging (...)

De werken zijn begonnen najaar 2001, ik weet de exacte datum niet en duurden een jaar tot najaar 2002.

Het was aanvankelijk niet de bedoeling om een woning te bouwen, doch enkel stuttingswerken uit te voeren om de schuur in stand te houden. De schuur was reeds 2 maal ingestort en mocht niet heropgebouwd worden omdat ze in groengebied staat. Ik heb niets aan het uiterlijk van de schuur veranderd.

Ik ben de enige persoon die er verbleven heeft.(...)”

9. De eerste beklagde zegde meermaals toe een regularisatieaanvraag te zullen indienen (stuk 16, 37). Ook de tweede beklagde ging ermee akkoord om een regularisatieaanvraag in te dienen of de ruimte om te bouwen tot atelier (stuk 33).

10. Op 28 oktober 2005 formuleerde het college van burgemeester en schepenen van _____ zijn herstellvordering (stuk 39-40).

Naar aanleiding van de kennisgeving van de herstellvordering deelde de eerste beklagde zijn weigering mee om een bouwvergunningaanvraag in te dienen (stuk 43).

De tweede beklagde verklaarde dat zijn vader de eigenaar is en de beslissingen terzake neemt (stuk 48).

11. De tenlasteleggingen A. en B., zoals omschreven in de dagvaarding en zoals verbeterd wat betreft de betichting A, zijn in hoofde van de eerste beklagde en de tweede beklagde naar eis van recht bewezen.

De straffen

12. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van € 26 tot € 400.000 of met één van die straffen.

13. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen vormen telkens de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

14. De beklaagden dienen te beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagden.

De op te leggen geldboeten moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Wat betreft de eerste beklagde houdt de rechtbank ook rekening met zijn uitgebreid strafrechtelijk verleden waaronder een veroordeling wegens een analoog bouw misdrijf.

De tweede beklagde heeft ook reeds een aantal veroordelingen opgelopen inzake verkeer. Wat hem betreft kan een deel van de boete met uitstel worden verleend.

Nu de feiten in hoofde van de tweede beklagde van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor, deels na 1 januari 2002, datum vanaf welke de geldboeten worden uitgedrukt in EURO en de opdecimes werden gebracht op 40.

De herstellvordering

15. Het college van burgemeester en schepenen van
vordert dat de bouwplaats in de oorspronkelijke toestand
wordt hersteld, hetgeen inhoudt dat de woonfunctie onmiddellijk wordt
stopgezet en dat bovendien alle essentiële inrichtingen die aan het gebruik
als woonfunctie (keukeninrichting, sanitair,...) verbonden zijn, verwijderd
worden (stuk 40).

16. Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar
ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom van 125
EUR per dag.

17. De herstellvordering verwees onder meer naar de strijdigheid met
het planologisch bestemmingsvoorschrift als agrarisch gebied.
Terecht stelt het college dat er sprake is van een zwaarwichtige inbreuk op
een essentieel bestemmingsvoorschrift.

De vordering is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd. Zij is noch
onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te
stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de
ruimtelijke ordening.

Wat betreft de dwangsom

18. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden
zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde
bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2
april 1984; R.W., en Cass. 22 april 1993, AR. en Cass.
21 september 1993, AR

De door het openbaar ministerie gevorderde dwangsom van 125 EUR per
dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter
terecht zitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot
het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld werden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat het terrein ten spoedigste in zijn oorspronkelijke toestand wordt hersteld. Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

19. Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de
wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8 en 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek.
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het
Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK, recht doende **BIJ VERSTEK,**

Verbetert de dagvaarding wat tenlastelegging A betreft als volgt : "... op
het terrein, gelegen te in
plaats van : "... op het terrein, gelegen te

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A (zoals verbeterd) en B samen tot een **GELDBOETE van DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op vijfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZEVENTIG DAGEN**.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A (zoals verbeterd) en B samen tot een **GELDBOETE van DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op vijfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZEVENTIG DAGEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, **wat betreft VIJFHONDERD EURO, gebracht op tweeduizend vijfhonderd euro of een vervangende gevangenisstraf van 35 dagen van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.**

Zegt dat de beklaagden verplicht zijn **ELK** een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagden
HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **90,58** EUR, **meer de betekeningskosten van huidig vonnis.**

Veroordeelt de beklaagde tot de eigen kosten (vonnisafschriften), gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **53,30** EUR.

Legt de veroordeelden
eveneens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

BEVEELT het herstel in de oorspronkelijk toestand overeenkomstig de vordering van het college van burgemeester en schepenen, meer bepaald door de bouwplaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen, hetgeen inhoudt dat de woonfunctie onmiddellijk wordt stopgezet en dat bovendien alle essentiële inrichtingen die aan het gebruik als woonfunctie (keukeninrichting, sanitair,...) verbonden zijn, verwijderd worden.

Zegt dat dit herstel zal dienen te gebeuren binnen een termijn van **VIJF MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

VEROORDEELT hoofdelijk tot het betalen aan het Openbaar Ministerie van een DWANGSOM van 125 EUR per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus geweest en uitgesproken in openbare terechtzitting op **02 januari 2007**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter, ondervoorzitter,
substituut-Procureur des Konings;
- griffier